

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **P. H.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2019, č. j. 130316/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, sp. zn. 130316/2018/KUSK/2,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2019, č. j. 130316/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, sp. zn. 130316/2018/KUSK/2, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný

k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 27. 8. 2018, č. j. MUCE 51434/2018/OP/FiDa,

sp. zn. S-MUCE 16390/2018/OP/FiDa (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), pouze tak, že ve výrokové části změnil text: „a spáchal tak z vědomé nedbalosti“ na text „a spáchal tak z nedbalosti“, a ve zbytku jej potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z nedbalostního přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, neboť dne 12. 3. 2018 v 14:22 hodin v obci Dobřichovice v ulici Tyršova, při řízení motorového vozidla tovární značky D. L., registrační značky X, s vozidlem projížděl měřeným úsekem rychlostí 61 km/h po odečtu možné tolerance měřícího zařízení (-3 km/h), tedy rychlost o 11 km/h vyšší, než která byla v daném úseku povolena. Za spáchání uvedeného přestupku byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč a podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce uplatnil dva žalobní body. V prvním z nich namítá, že již v doplnění odvolání namítal, že ze správního spisu není patrné, že by obec Černošice měla uzavřenou veřejnoprávní smlouvu s obcí Dobřichovice týkající se možnosti měřit rychlost Městskou policií Černošice (dále jen „MP Černošice“) na území obce Dobřichovice. Žalobce taktéž namítal, že ze spisu nevyplývá, že strážníci MP Černošice měřili na úseku k tomu určeném Policií České republiky (dále jen „policie“), tudíž měření rychlosti proběhlo v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu. Žalobce rovněž tvrdí, že žalovaným uváděné odkazy na webové stránky, z nichž mají být příslušná veřejnoprávní smlouva a souhlas policie s místy měření dostupné, jsou nefunkční a předmětné dokumenty nedohledal. Za podstatné však považuje, že uvedené dokumenty nejsou založeny ve správním spise. Nemohlo jimi tudíž být prováděno dokazování, nadto s nimi žalobce nebyl doteď ani seznámen a nemohl proti nim brojit ani ve správním řízení ani v podané žalobě. Bylo tak porušeno právo žalobce vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí a nebylo prokázáno, že policie byla oprávněna v daném místě měřit. V této souvislosti žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 9 As 274/2016-37.
3. V druhém žalobním bodě žalobce namítá, že rovněž již ve správním řízení namítal, že policejní vozidlo nebylo řádně ustaveno, což prokázal geometrickou analýzou, kterou ve vyjádření provedl. V této souvislosti navrhl důkaz obsahem návodu k obsluze rychloměru (dále jen „návod k obsluze“), výsledkem obsluhy, kterým by bylo prokázáno, jak bylo vozidlo ustaveno, a provedením zpětné geometrické analýzy, kterou žalobce detailně popsal. Tyto důkazy však správní orgány neprovedly. Žalobce nesouhlasí se závěrem, že pokud dojde ke změření rychlosti, znamená to, že bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze. Stejný názor zastává i Český metrologický institut, který ověřuje rychloměry, toto stanovisko, připojené k žalobě, navrhuje provést jako důkaz. Tentýž důkaz navrhl žalobce již v řízení před správními orgány. Ty však argumentovaly návodem k obsluze, aniž by jím však prováděly důkaz.

Rozhodnutí je tak i nepřezkoumatelné. Žalobce v odvolání taktéž namítal, že správní orgán nezdůvodnil, proč neprovedl navržený důkaz návodem k obsluze a geometrickou analýzou. Dané navrhl prokázat obsahem vyjádření Českého metrologického institutu, které žalobce zaslal společně s doplněním odvolání.

4. Žalobce poukazuje na to, že Český metrologický institut je na rozdíl od výrobce měřících zařízení nezávislá odborná autorita, která na rozdíl od Rametu nemá při vydávání stanovisek žádný zájem. Žalovaný proto měl přihlídnout k novějšímu, a hlavně objektivnějšímu vyjádření Českého metrologického institutu. Žalobce byl krácen i na právu rovnosti zbraní, když správní orgán neprovedl jím navržený důkaz. Správný postup měl být takový, že správní orgán provede důkaz navržený žalobcem, a následně oba důkazy vyhodnotí samostatně co do jejich věrohodnosti, pravdivosti, přesvědčivosti, aktuálnosti, atd., a následně je vyhodnotí ve vzájemné souvislosti a usoudí, který z důkazů bylo na místě upřednostnit, a svůj postup odůvodní. Žalovaný se nevyjádřil ani k námitce týkající se neprovedení důkazu opětovnou geometrickou analýzou a k neprovedení důkazu obsahem návodu k obsluze správním orgánem I. stupně a ani sám tento důkaz neprovedl. Správní orgán I. stupně tyto důkazy neprovedl, a to aniž svůj závěr zdůvodnil. Dokonce ani žalovaný neprovedl navržený důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu, a to aniž by uvedl, proč tak učinil. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k tzv. opomenutým důkazům a k povinnosti správních orgánů vypořádat vznesené námitky účastníků. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ke zpochybnění oprávnění strážníků MP Černošice měřit rychlost uvedl, že příslušný internetový odkaz je funkční, stejně jako lze veřejnoprávní smlouvu nalézt ve Věstníku právních předpisů Středočeského kraje. Na webové stránce města Černošice je možné nalézt rovněž schválení úseků pro měření policií ze dne 23. 10. 2017. Vadou řízení není, pokud se s nimi žalobce neseznámil. K žalobní námitce nesprávného ustavení policejního vozidla žalovaný uvedl, že si žalobce prostřednictvím svého zmocněnce pro řízení pořídil kopii celého správního spisu a tudíž se seznámil i s náčrtem postavení vozidel na č. l. 5, s ověřovacím listem rychloměru stejně jako s potvrzením o proškolení obsluhy. S námitkami žalobce se správní orgán I. stupně vypořádal v odůvodnění na stranách třetí a čtvrté. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti: Správní orgán I. stupně obdržel dne 22. 3. 2018 od MP Černošice oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ze dne 13. 3. 2018, ve kterém je konstatováno, že z jeho spáchání je podezřelý žalobce, neboť dne 12. 3. 2018 v 14:22 hodin v obci Dobřichovice v ulici Tyršova, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, řídil motorové vozidlo tovární značky D. L., registrační značky X, kterému byla naměřena rychlost 61 km/h po odečtu možné tolerance měřícího zařízení (-3 km/h), tedy rychlost o 11 km/h vyšší, než která byla v daném úseku povolena. Měření bylo provedeno měřičem rychlosti AD9C, výrobní číslo 11/0450, ověřovací list AMS K22 č. 55/18 (dále jen „rychloměr“). Součástí oznámení tvoří dále úřední záznam, záznam o přestupku z rychloměru s dvěma fotografiemi, záznam z místa, náčrt na mapovém podkladu z www.mapy.cz,

osvědčení o proškolení strážníka, který rychloměr ustavil a ověřovací list rychloměru. Z úředního záznamu mj. plyne, že předmětné vozidlo bylo zastaveno a v jeho řidiči byl identifikován žalobce, který byl seznámen s důvodem zastavení a poučen o dalším způsobu řešení přestupku. Žalobce odmítl vyřešit věc na místě v příkazním řízení a odmítl rovněž se na místě písemně vyjádřit.

7. Příkazem ze dne 10. 4. 2018, č. j. MUCE 22505/2018/OP/FiDa, doručeným dne 13. 4. 2018, byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem a byl mu uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce prostřednictvím zmocněnce Ing. M. J. odpor doručený správnímu orgánu I. stupně nejprve dne 24. 4. 2018 bez uznávaného elektronického podpisu a s nepodepsanou plnou mocí a posléze doplněný podáním ze dne 30. 4. 2018 obsahujícím uznávaný elektronický podpis se stále nepodepsanou plnou mocí. Podepsanou plnou moc žalobce doplnil až k výzvě správního orgánu I. stupně. Správní orgán pokračoval v řízení předvoláním žalobce k ústnímu jednání, které se konalo v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce dne 28. 5. 2018. Při ústním jednání bylo zrekapitulováno, v čem je spatřováno naplnění skutkové podstaty přestupku, bylo konstatováno, že žalobce nevyužil možnosti seznámit se se správním spisem, poté proběhlo dokazování listinami založenými ve správním spise. V protokole o ústním jednání je rovněž uvedeno, že byl čten návod k obsluze rychloměru. Podáním ze dne 28. 5. 2018 žalobce vznesl námitku podjatosti proti všem zaměstnancům správního orgánu I. stupně, včetně tajemníka, starosty a místostarosty města Černošice. Na vznesené námitky podjatosti reagoval souhrnně žalovaný sdělením ze dne 14. 8. 2018, v němž uvedl, že vznesené námitky podjatosti pro jejich typizovanost, šablonovitost a opakované uplatňování vůči různým správním orgánům po celé republice vyhodnocuje jako zneužívající právo a jako takovými se jimi nebude s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zabývat.
8. K věci samé se žalobce prostřednictvím zmocněnce vyjádřil tak, že bylo měřeno v rozporu s návodem k obsluze, že zpětně přezkoumal měření rychlosti pomocí geometrické analýzy, spočívající ve zjištění polohy měřicího vozidla a osy jeho pohybu a následným spočítáním jejich odklonu pomocí goniometrických funkcí. Z geometrické analýzy zmocněnec žalobce dovodil, že rychloměr byl ustaven v rozporu s návodem k obsluze, pokud jde o úhel odklonu radarové hlavy. K tomu navrhl provedení označených důkazů. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce znovu uznán vinným shora uvedeným přestupkem. V odůvodnění správní orgán I. stupně z hlediska okolností podstatných pro posouzení žaloby uvedl, že při svém rozhodování vycházel především z oznámení přestupku, úředního záznamu, výpisu z karty řidiče, z plánu místa přestupku, ověřovacího listu rychloměru, osvědčení strážníka MP Černošice k obsluze radaru a fotodokumentace. K žalobcem vzneseným námitkám uvedl, že rychloměr obsluhovala proškolená osoba, která postupovala v souladu s návodem k obsluze, z něhož citoval pasáž, týkající se anulování měření v případě, kdy by se měřené vozidlo dostalo do nepřipustného úhlu ve vztahu k radarové hlavě.
9. Prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 27. 8. 2018. Dne 11. 9. 2018 podal žalobce blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Přípisem doručeným zmocněnci žalobce dne 19. 9. 2018 vyval správní orgán I. stupně žalobce k doplnění odvolání jednak ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu a jednak o odvolací námitky, a to do 5 pracovních dnů od doručení. Odvolání žalobce doplnil podáním ze dne 27. 9. 2018. V něm namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že strážníci MP

Černošice byli oprávněni v daném úseku měřit, že měřící vozidlo bylo ustaveno v rozporu s návodem k obsluze, že nebyl proveden důkaz obsahem návodu k obsluze a nebylo ani nijak zdůvodněno neprovedení důkazu geometrickou analýzou. Dále žalobce vyjádřil nesouhlas se způsobem vyřízení námítky podjatosti, přičemž ji vznesl znovu a rozporoval způsob stanovení výše sankce.

10. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, přičemž dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno správně na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. K námitce neoprávněného měření ze strany MP Černošice v obci Dobřichovice žalovaný uvedl, že oprávnění vychází z uzavřené veřejnoprávní smlouvy dostupné na webových stránkách, jejichž adresy žalovaný citoval, a na nichž je dostupný rovněž souhlas policie, kterým jsou stanoveny úseky měření v obci Dobřichovice, včetně grafického znázornění uvedených úseků. Zpochybnění měření předloženou geometrickou analýzou nepřisvědčil, neboť má za to, že shromážděnými podklady bylo prokázáno překročení rychlosti žalobcem řízeného vozidla. Skutečnost, že měření proběhlo, svědčí o tom, že bylo pořízeno v souladu s návodem k obsluze, což plyne i ze všeobecně známého vyjádření firmy Ramet C. H. M., a. s. Kunovice (ze dne 5. 1. 2015, pod zn. 01/GŘ/2015 zaslané Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice k č. j.: 52 A 46/2014-40). Nadbytečným shledal žalovaný provádět dokazování výsledkem hlídky a provedení důkazu přiloženým vyjádřením Českého metrologického institutu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
12. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Posouzení žalobních bodů

13. Soud se nejprve bude zabývat žalobní námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Za nepřezkoumatelné považuje žalobce napadené rozhodnutí z toho důvodu, že správní orgány obou stupňů argumentovaly návodem k obsluze, aniž by jím však prováděly důkaz.
14. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden, dále takové rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, který lze analogicky aplikovat i na nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí). Soud dodává, že podle judikatury při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí tvoří rozhodnutí správních orgánů obou

stupňů ve správním řízení jeden celek, navzájem se argumentačně doplňují, takže nepřezkoumatelnost jednoho lze kompenzovat druhým, a to v obou směrech (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

15. Za neprokázanou skutečnost je třeba považovat takovou skutečnost, která není založena na žádném důkazu, který byl v řízení řádně proveden, resp. byl součástí správního spisu, případně není patrné, zda takový důkaz byl proveden. V nyní souzené věci je nutné zdůraznit, že žalobce se ústního jednání před správním orgánem I. stupně bez omluvy nezúčastnil, přestože byl řádně předvolán (doručení zmocněnci vykázano dne 13. 5. 2018) a jednání se nezúčastnil ani jeho zmocněnec. V předvolání k ústnímu jednání ze dne 10. 5. 2015 byl přitom výslovně poučen o svém právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, a to v termínu konání ústního jednání. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že při ústním jednání, kterého se žalobce ani jeho zmocněnec neúčastnil, byl čten návod k obsluze. Za této situace nemohlo dojít k tomu, že by závěry správního orgánu I. stupně vycházely z důkazu, který nebyl řádně proveden. Právě naopak, důkaz návodem k obsluze řádně proveden byl a správní orgán I. stupně z něj mohl v řízení vycházet. Správnímu orgánu I. stupně pak nelze vytýkat ani to, že konkrétně návod k obsluze nezaložil do správního spisu, neboť se toho žalobce v průběhu správního řízení nedomáhal a možnosti účastnit se provedení dokazování nevyužil.
16. V této souvislosti je soud toho názoru, že správní orgány nejsou povinny rutinně zakládat do správního spisu obsáhlé návody k obsluze jen proto, že poté jejich absence využívá zmocněnec žalobce, jehož činnost související se zastupováním pachatelů dopravních přestupků je zdejšímu soudu z úřední činnosti známa, k obstrukčním praktikám. Doplnit v tomto směru dokazování jsou však povinny ve chvíli, kdy některou skutečnost, plynoucí z návodu k obsluze, účastník řízení zpochybní, nebo tímto podkladem správní orgány argumentují.
17. Na uvedeném nic nezměnilo ani to, že se posléze zmocněnec žalobce přeci jen k věci vyjádřil. Podstatné je, že správní orgán I. stupně důkaz obsahem návodu k obsluze provedl, žalobce k provádění dokazování předvolal a ten se bez omluvy nedostavil. V jiné procesní situaci se však nacházel žalovaný, neboť žalobce v doplnění blanketního odvolání provedení měření a ustavení policejního vozidla v souladu s návodem k obsluze činil sporným. Za situace, kdy dosud návod k obsluze nebyl součástí správního spisu, bylo povinností žalovaného doplnit v tomto směru podklady pro vydání napadeného rozhodnutí, žalobce s doplněním seznámit a poté jeho námitky vypořádat. Pokud takto nepostupoval, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť závěry, které činil, se opírají o v řízení neprokázané skutečnosti. Tím není ani soudu umožněno, aby v tomto rozsahu závěry žalovaného přezkoumal, neboť je sice patrné, z jakého dokumentu žalovaný vycházel, soudu však ze správního spisu není znám jeho obsah.
18. V této souvislosti je případný poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016-31, neboť šlo o skutkově obdobný případ. Rovněž v odkazované věci přestupce ve správním řízení nebyl nečinným a navrhoval a předkládal na svou obhajobu řadu důkazů. Zejména navrhoval provedení důkazu návodem k obsluze. S poukazem na tyto důkazy dovozoval nesprávnost a nepřesnost provedeného měření rychlosti jím řízeného vozidla. Problematická na postupu

žalovaného je ta skutečnost, že na rozdíl od postupu správního orgánu I. stupně není patrné, z jakého podkladu žalovaný při svých úvahách, že návod k obsluze byl dodržen, vycházel, když tento podklad ve správním spise není a z průběhu odvolacího řízení neplyne, že by se s ním žalobce mohl seznámit. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku „[p]okud však tento „Návod k obsluze měřicího zařízení“ nebyl jako důkaz vůbec proveden (srov. str. 9 odst. 2 napadeného rozhodnutí), nemohly správní orgány konstatovat, že tento návod byl dodržen“. Soud tedy uzavírá, že v této části je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nemá v této části ani oporu ve správním spisu. Je tak dán důvod zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

19. Zjištěná vada nepřezkoumatelnosti však nebrání soudu vypořádat další žalobní námitky v rozsahu, v jakém je to možné vzhledem k tomu, že ve věci bude žalovaný rozhodovat znovu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). V prvním žalobním bodě žalobce namítá, že v řízení nebylo prokázáno oprávnění strážníků MP Černošice měřit rychlost v obci Dobřichovice a rovněž skutečnost, a že měření rychlosti proběhlo na místech schválených policií v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Rovněž tato žalobní námitka je důvodná a platí o ní z hlediska procesního postupu správních orgánů obdobně to, co již soud uvedl výše. Správní orgán I. stupně sice byl povinen naplnění podmínek § 79a zákona o silničním provozu i existenci veřejnoprávní smlouvy podle § 3a zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, v řízení zjišťovat, a to z moci úřední, neboť tyto okolnosti jsou relevantní z hlediska zákonnosti opatřeného důkazu, nicméně nebylo nezbytné, aby tyto okolnosti výslovně v rozhodnutí zmiňoval, pokud je žalobce v řízení nezpochybňoval.
20. V jiné procesní situaci byl však opět žalovaný, neboť obsahově prakticky totožnou odvolací námitku vznesl žalobce v doplnění blanketního odvolání. Pokud až do té doby nebyly podklady svědčící o tom, že zákonné podmínky měření rychlosti byly splněny, součástí správního spisu, měl žalovaný v tomto smyslu podklady pro vydání rozhodnutí doplnit, žalobce, resp. jeho zmocněnce o tom zpravit a umožnit mu se s těmito podklady seznámit a vyjádřit k nim stanovisko. Tuto procesní vadu nemohlo zhojit ani uvedení odkazů na webové stránky, z nichž měly být předmětné dokumenty dostupné, v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jde o netradiční pohled na provádění dokazování. Stejně tak již není možné tuto vadu napravit v řízení před soudem tím, že až po vydání napadeného rozhodnutí žalovaný učiní chybějící podklady součástí správního spisu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že vyjádření k žalobě není nástrojem k dodatečné nápravě vad či nedostatků ve skutkových zjištěních a právním hodnocení správního orgánu v napadeném rozhodnutí. Na takové dodatečné zdůvodnění provedené ve vyjádření k žalobě nemůže soud brát zřetel (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020, č. j. 3 As 159/2018-81).
21. V této souvislosti nutno poukázat rovněž na skutečnost, že v řízení před soudem ani v řízení správním se nedokazuje obsah právních předpisů uveřejněných nebo oznámených ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv nebo v předcházející obdobné sbírce. Obdobné však nelze vztahovat ani na právní předpisy uveřejněné v jiném typu sbírky na úrovni krajské (zde Věstníků právních předpisů Středočeského kraje), natož

pak na veřejnoprávní smlouvy v ní uveřejněné. V tomto ohledu je nepřipadný poukaz žalovaného na obecnou dostupnost a uveřejnění předmětného dokumentu. Napadené rozhodnutí nemá ohledně rozporovaných skutečností oporu ve správním spise a je proto i v tomto případě dán důvod pro jeho zrušení postupem podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

22. Soud se ještě ve stručnosti vyjádří k druhé žalobní námitce, aniž by jakkoli předjímal, jak o ní uváží žalovaný při novém projednání věci. Podstatou druhého žalobního bodu je tvrzení žalobce, že policejní vozidlo nebylo řádně ustaveno, což prokazuje geometrickou analýzou, kterou již ve vyjádření před správními orgány předložil. Obdobná námitka byla uplatněna například ve věci řešené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33 (zejména body 27 a 28), v níž zastupoval stěžovatele stejný advokát jako v nyní souzené věci. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud nepovažoval geometrickou analýzu a matematický výpočet stěžovatele za důkaz, který by byl s to zpochybnit listiny založené ve správním spisu. V této souvislosti citoval vlastní početnou judikaturu, která se s obdobnou námitkou již dříve vypořádala. Rovněž námitka neexistence „záračné funkce“ rychloměru, spočívající v tom, že rychloměr měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze neprovede, není v rozhodovací praxi správních soudů nová a existuje k ní četná judikatura Nejvyššího správního soudu (z recentní judikatury srov. např. rozsudek ze dne 30. 1. 2020, č. j. 1 As 250/2019-49, v němž jsou odkazy i na judikaturu předchozí).
23. V nyní souzené věci se soud věcně žalobními námitkami zabývat nemohl, neboť o nich bude nejprve muset uvážit žalovaný poté, co odstraní soudem shora vytčené vady a doplní dokazování. Pro úplnost soud dodává, že shora vytýkané vady nemohl odstranit sám doplněním dokazování při jednání. Jednak tomu brání zjištěná vada nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a jednak by se prakticky jednalo o originární dokazování a nikoli o jeho doplnění, jinými slovy soud by byl tím orgánem, kdo by jako první důkazy hodnotil a posuzoval vinu žalobce za přestupek. Tím by plnil roli nalézacího orgánu, kterým není.
24. V samém závěru žaloby projevil žalobce nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu. Uvedeným nesouhlasem se soud nezabýval, neboť (jak uvedl sám zástupce žalobce již v žalobě) nejde o žalobní námitku, která by směřovala proti napadenému rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo, a nesměruje ani proti činnosti zdejšího soudu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. V souhrnu tak dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vadu řízení, spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů [§ 76 písm. a) s. ř. s.] a v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu, a vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 písm. b) s. ř. s.]. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný odstraní veškeré soudem vytčené vady a poté ve věci znovu rozhodne. Při novém projednání věci jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. Žalovaný ve věci úspěch neměl a náhrada nákladů mu nenáleží. Žalobce měl se svojí

žalobou úspěch a náležela by mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud však dospěl k závěru, že jsou zde důvody zvláštního zřetele hodné, které odůvodňují výjimečný postup soudu, spočívající v nepřiznání náhrady nákladů řízení jinak úspěšnému žalobci. Žalobci soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jeho postup a posléze postup jeho zmocněnce, za jehož výběr je však žalobce odpovědný, ve správním řízení vyhodnotil jako zneužívající právo. V dané věci konkrétně šlo o dlouhodobou pasivitu ve správním řízení, v němž žalobce uplatňoval zjevně obstrukční, šablonovité a nekonkrétní námitky podjatosti, činil řádně nepodepsaná podání, následně doplňovaná na základě opakovaných výzev podáními řádnými bez zjevného důvodu pro takový postup. Dále šlo o neúčast na ústním jednání spojenou s následným vznášením námitek, které mohly být řešeny právě na nařízeném jednání, ve spojení s podáním blanketního odvolání, doplněného až k výzvě žalovaného. Dle soudu takový postup vykazuje znaky sofistikované procesní obstrukce, jejímž účelem má být dosažení zániku přestupkové odpovědnosti, ať již zahlcením správních orgánů zjevně k neúspěchu odsouzenými námitkami podjatosti, na které žalovaný reagoval zcela správně a v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu, či vznášením námitek, které byly v judikatuře správních soudů řešeny již opakovaně a to ve věcech stejného zmocněnce i advokáta. Na výše uvedeném pak podle názoru soudu ničeho nemění ani skutečnost, že žalobce se svou žalobou v konečném důsledku uspěl.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně